

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE REUS (CUP) SOBRE L'ÚS DE PRODUCTES INFORMÀTICS I CULTURALS GRAVATS AMB DRETS DE PROPIETAT D'AUTOR

El passat 30 de novembre de 2010 el Tribunal de Justícia europeu va declarar il·legal el cànon que s'aplica a l'estat espanyol als aparells i materials de reproducció digital. La sentència va resoldre que l'aplicació d'aquest cànon per a la còpia privada no s'ajusta a la legislació comunitària perquè s'aplica de manera indiscriminada. El mateix Tribunal de Justícia europeu va ratificar aquesta decisió el passat 14 de gener.

El Real Decreto Legislativo 1/1996, de 12 d'abril, pel que es va aprovar el text refós de la "Llei de propietat intel·lectual" va introduir el pagament d'una "compensació equitativa" amb l'objectiu de compensar els drets de propietat intel·lectual que es deixen de percebre per raó de la possible còpia digital de continguts protegits que es pugui fer amb algun aparell de reproducció o emmagatzemament. Es tracta del que es coneix com a "cànon digital" i que suposa una càrrega addicional sobre el preu de tots els suports i aparells que puguin ser destinats a la reproducció i emmagatzemament de documents digitals (discs durs, memòries, fotocopiadores, impressores, equips de reproducció i d'enregistrament de documents audiovisuals, reproductors mp3, CD-R, DVD-R, etc.). Per altra banda, la Llei de Propietat Intel·lectual també estableix un cànon que s'aplica a la reproducció de continguts protegits en espais públics com centres de la tercera edat, associacions culturals, escoles, centres esportius, establiments comercials, festes locals, etc...

Atès que l'Ajuntament de Reus ha hagut de pagar a l'SGAE sota el concepte de propietat intel·lectual en el darrer any, ja sigui la Festa Major o d'altres esdeveniments públics, quantitats que sumen quasi 18.000 euros.

Atès que el "cànon digital" es tracta de la imposició d'un cost afegit que han de pagar tots els consumidors/es, al marge de si el material adquirit s'utilitza, o no, per a la reproducció privada de material subjecte a drets de propietat intel·lectual, vulnerant així la presumpció d'innocència del consumidor.

Atès que les administracions destinen importants quantitats a l'adquisició de material subjecte al "cànon digital" que no es destinarà a la còpia o enregistrament de continguts protegits.

Atès que el propi article 25 de la "Llei de Propietat Intel·lectual" ja estableix que el govern espanyol pot fixar excepcions al pagament del cànon "quan quedi suficientment acreditat" que la destinació o ús final dels equips, aparells o suports materials no sigui la còpia privada d'obres d'autor.

Atès que recentment la Federació Catalana de Municipis ha aprovat una proposta de resolució en la que qualifica de desproporcionades les taxes que cobra la SGAE per l'organització d'espectacles lúdic-festius als municipis i que de forma semblant s'ha posicionat l'Associació Catalana de Municipis respecte de l'abús en el cobrament del "cànon digital".

Atès que el "cànon digital" també s'aplica a tot tipus d'espais públics i que aquests centres no es lucren ni comercialitzen la música que escolten i que la finalitat és simplement la d'acompanyar o ambientar el local.

Atès que la legalitat vigent reconeix que el cobrament d'aquest cànon per escoltar música en aquests tipus de centres representa un abús ja que les emissores de ràdio i televisió paguen

un cànon a la SGAE per la música que emeten, de la mateixa manera quan es compra un CD, un DVD o qualsevol dispositiu reproductor es paga el cànon digital.

Atesa la indefensió que provoca aquesta situació ja que la majoria d'entitats i consumidors/es es veuen obligats/des i resignats/des a pagar el cànon per no haver de fer front a la denúncia i posterior sanció.

Atès que els recursos obtinguts pel cobrament del "cànon digital" estan gestionats per entitats privades que no representen a tots els creadors i que aquestes entitats gestores reclamen el cànon indiscriminadament fins i tot en nom d'autors i creadors a qui no representen i que posteriorment no entren en el repartiment de la recaptació del cànon.

Atès que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha declarat amb la sentència del 30 de novembre de 2010 que el "cànon digital" que s'aplica a l'Estat espanyol a tots els equips de reproducció digital adquirits per empreses, professionals, particulars i administracions públiques, com a compensació al creadors per la còpia privada, no està en línia amb la legislació comunitària.

Atès que algunes administracions catalanes, inclosa la Generalitat de Catalunya i diferents ajuntaments, estan demanant a l'SGAE la devolució dels pagaments fets en concepte de "cànon digital".

Per altra banda, l'Ajuntament de Reus ha invertit des de 2006 a 2010, 2.136.515€ en programari informàtic de caràcter privatiu, és a dir, aquell desenvolupat sota llicència i que té un preu de mercat. A més, aquest tipus de programari no és auditable, ja que, no es pot accedir al codi font, el que implica que l'empresa del programari pugui utilitzar les dades agregades a aquest, vulnerant així la Llei de Protecció de Dades.

Des de fa anys, gràcies al voluntarisme i l'impuls d'informàtics i informàtiques d'arreu del món, s'ha desenvolupat un gran volum de programari lliure, el qual és totalment gratuït i no està subjecte a cap tipus de llicència privativa, el que permet poder-lo desenvolupar i adaptar-lo als usos necessaris.

Per tot això, el Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular demana al Ple de l'Ajuntament de Reus l'adopció dels següents ACORDS:

1. L'Ajuntament de Reus comptabilitzarà quant ha pagat en concepte de cànon digital des que aquest és vigent, i farà les reclamacions necessàries per recuperar l'import pagat en concepte de cànon digital.
2. L'Ajuntament de Reus donarà suport informatiu a les entitats de la ciutat que hagin pagat aquest cànon i decideixin recuperar-ne l'import .
3. L'Ajuntament de Reus instarà al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats de l'Estat la necessitat d'una revisió en profunditat del marc legal del drets d'autor
4. Comunicar els presents acords al Ministeri de Cultura, a la Conselleria de Cultura; als grups parlamentaris del Congrés de Diputats i del Parlament de Catalunya; a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis.
5. Que, en el cas que l'SGAE no s'avingui a retornar els diners que li pertoca, que l'Ajuntament de Reus deixi de pagar immediatament qualsevol taxa a aquesta entitat privada.

6. Que l'Ajuntament de Reus utilitzi programari lliure i auditable en els seus aparells informàtics, sempre que sigui possible, en detriment del programari privatiu.

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE REUS
Reus, 4 d'octubre de 2011

David Vidal Caballé
G.M. de la Candidatura d'Unitat Popular